

Sygn. akt V CSK 15/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa „D.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
przeciwko A. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) przyznaje r.pr. I. N. z Kancelarii Radcy Prawnego w Ż.
Od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3600 zł
(trzy tysiące sześćset złotych) wraz z należnym podatkiem od
towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej świadczonej
pозwanej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego na s. 4-8 w skardze kasacyjnej pozwanej, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła powołana przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zagadnienie przedstawione w postaci rozbudowanego pytania w pkt III na s. 4 dotyczy długu pierwotnego. Tymczasem w wyniku zawarcia ugody doszło do ponownego zdefiniowania długu w postaci objętej ugoda, za który poręczyła pozwana oraz do określenia terminów jego spłaty. Problem określony w pytaniu pozostaje zatem bez związku z podstawą faktyczną sporu, co jednoznacznie wynika z wywodów Sądu Apelacyjnego na s. 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 4 ust. 3, § 9 pkt 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2016, poz. 1715).

jw